

پیش آید و طفل ایجابی و آن خواهد رفتن ز نام از گفتن
در کسب آن و پیش خطا و عتبت که هنگام درستی ملذمت
موجوم است و گویند شمن بصافت دوست نکرده بدگشتی
ز یاد که گشت **شکر** کسی که بظن کند با تو خاک پایش باش
و کفران کرد در پیش آن خاک سخن بطریق کم با درشت خوی
کوی که ترک خوردن کرد در کمره سوزان پیک **شکر**
هر که در پیش سخن دیگران افتد تا نایم فصلت بداند یا بجهش
شش ساند **بیت** ندیدم در دهوشند جواب
مگر آنکه که سوال کند **کرم** بر قوت بود فری سمن
هل و عویش بر حال کند **حکایت** زینشی درون چاه
داشتم و شیخ رحمة الله علیه پرسیدی کی جوینست و پرسیدی
از کی هست داشتتم که از آن احترازی کند که ذکر همه مؤمنی روا
نباشد **بیت** و در میان گفته اند که هر که سخن سنجید با شک

از جواب بر یکیش **شکر** تا نیک نمانی که سخن عین جواب است مگو
باید که بگفتن دهن از هم گشتی
که راست سخن با شنی و در دیند با نای
به زانکه روغت از بند بمانی دروغ گفتن بی فروت لازم مانای
اگر زیر و است دست شود نشان با ند چون بر آدر آن
یوسق علیه السلام که بدو رخ هم سوم شد نیز بر راست گفتن
ای نشان اعتراف اند
یکی را عادت بود راستی **قطعه** در در کر از تو آرو
و ناموش بدستون دروغ **دگر** راستی و نولد ندان
این کاین است از روی ظاهر آدیت و از آن موجد است
و بر افتان و در خندان سگ حق شناسی به از آن ناسپاس
سگی را که هرگز از او شنی **نکته** در روزی صد نویسن سنی
و اگر عری تو از سجد را **بکتر** نیز آید یا تو در جنگ

Copyright © King Saud University

از جواب یکیش